

De RAVN heeft de ambitie om in Nederland vanuit een ketenbenadering de recycling van aluminium verpakkingen, inclusief aluminium items en -producten die in de perceptie van de consument tot verpakkingen behoren, verder te optimaliseren om zo een nagenoeg volledige circulariteit te realiseren.

Reactie RAVN op de Regeling verslaglegging verpakkingen.

Toelichting vooraf:

Het commentaar van de RAVN op de regeling verslaglegging verpakkingen is gebaseerd op onze visie dat bij "nascheiding" de AVI route (verbranden en aluminium terugwinning vanuit de bodemassen) voor de recycling van aluminium verpakkingen volgens de huidige regelgeving en conform de uitwerking in LAP 3 niet is toegestaan.

Onze visie wordt als volgt onderbouwd:

Op basis van het besluit van 18 juni 2020 betreffende de implementatie van de Europese richtlijn EU 2018/851 en 2008/98/EG en de verdere uitwerking in het landelijk afvalbeheerplan (LAP 3) is het niet toegestaan om aluminium verpakkingen afval en overige aluminium items in huishoudelijk afval te verbranden omdat niet wordt voldaan aan de in de richtlijn en in LAP 3 gedefinieerde uitzonderingsvoorwaarde. De uitzonderingsvoorwaarde stelt dat de AVI route en terugwinning vanuit de bodemassen alleen is toegestaan als deze route resulteert in een recycleklaar van minimaal vergelijkbare kwaliteit en hoeveelheden als bij bronscheiding het geval zou zijn. (LAP 3 hoofdstuk B3.2 blz 97). Dit is voor aluminium gezien de aanzienlijke oxidatie- en terugwinverliezen van de AVI route niet het geval. (gemiddeld respectievelijk circa 17% en 15 %).

Bij enkele bedrijven, die gezamenlijk circa 70 % van de Nederlandse "nascheidings"capaciteit voor hun rekening nemen, worden de aluminium verpakkingen niet vooraf uitgesorteerd en belanden hierdoor in de verbrandingsoven. Deze nascheiders passen geavanceerde bodemastechnologie toe om na verbranding het aluminium terug te winnen. Zij beroepen zich op LAP 3 paragraaf B3.3.2.2 waarin op blz 102 onder de noemer "metaal (inclusief blik) kunststof of glas" onder dot 2 staat vermeld: "Voor metaal mag een gemeente ook afzien van gescheiden inzameling wanneer het gemengde afval wordt verbrand in een installatie waarbij zeker is dat de metalen uit de reststoffen worden teruggewonnen t.b.v. recycling (bijvoorbeeld een Nederlandse AVI). "

Maar aan de hieraan gestelde voorwaarde "Het spreekt voor zich dat in al deze gevallen ook zeker moet zijn dat nascheiding plaatsvindt en dat de gemeente er ook toeziet dat dit efficiënt gebeurt en inderdaad een vergelijkbaar niveau van recycling en/of hergebruik wordt bereikt als met bronscheiding het geval zou zijn geweest." wordt wat aluminium betreft gezien de oxidatie- en terugwinverliezen niet voldaan.

Op basis van het voorgaande is de RAVN van mening dat "nascheiding" voor wat betreft aluminium alleen is toegestaan als de "nascheider" vooraf bij alle fracties inclusief de onf (eerste zee fractie) de aluminium items uitsorteert. De technologie hiervoor is beschikbaar en courant en wordt ook in Nederland met succes toegepast. Uiteraard zal de uitsortering niet 100% effectief zijn en belanden hierdoor aluminium items in het residu. Dit is niet te vermijden. De RAVN gaat wel akkoord met de AVI route voor het resterende aluminium in het residu.

RAVN commentaar op de regeling:

Bijlage 2 bij het materiaal "Aluminium" in de kolom "Meetpunt"

Commentaar: zie ook bovenstaande toelichting

Tekst wijzigen in:

- Via bronscheiding voor recycling aangeboden ingezamelde en gesorteerde aluminium verpakkingen.
- Via nascheiding voor recycling aangeboden en voor verbranding uitgesorteerde aluminium verpakkingen.
- Aluminium afkomstig van verpakkingsafval aanwezig in metaalconcentraten die uit de bodemassen van afvalverbrandingsinstallaties zijn teruggewonnen.

Artikel 3 b met de tekst: “worden samengestelde verpakkingen berekend en gerapporteerd per materiaal dat deel uitmaakt van de samengestelde verpakking, tenzij een materiaal een onbeduidend deel van de verpakkingseenheid betreft en in geen geval meer dan 1 gewichtsprocent van de totale massa van de verpakkingseenheid uitmaakt.”

Commentaar:

De 1 gewichtsprocent grens is verwarrend mede omdat de Europese regeling bij laminaatverpakkingen uitgaat van 5 gewichtsprocenten.

Artikel 5.3.c met de tekst: “de wijze waarop de hoeveelheid gerecycled verpakkingsafval is gecorrigeerd met niet-verpakkingsafval of verpakkingsmateriaal dat niet in Nederland is gebruikt”

Commentaar:

Het lijkt ons een hele en wellicht onmogelijke uitdaging om de hoeveelheid verpakkingsmateriaal dat niet in Nederland is gebruikt te kunnen vaststellen.

Artikel 5.1.e met de tekst:” wordt ten aanzien van verpakkingsafval dat wordt onderworpen aan chemische recycling die resulteert in output met een aandeel aan gerecyclede materialen of brandstoffen, de hoeveelheid gerecycled verpakkingsafval bij het desbetreffende in bijlage 2 opgenomen rekenpunt bepaald door een massabalansmethode;”

Commentaar:

In dit artikel wordt het verpakkingsafval qua materiaal niet gespecificeerd dus het omvat ook aluminium (laminaat) verpakkingen die worden gerecycled door middel van pyrolyse. In de toelichting over chemische recycling wordt uitsluitend over kunststoffen gesproken maar de RAVN gaat ervanuit dat de tekst in het artikel leidend is
